

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20221110138936 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Софийска вода“ АД срещу Н. М. В., с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на дружеството 1046,84 лева – цена за доставени до имот на ответника с адрес: С., ж.к. „С.“, бл. **, вх. *, ет. *, ап. **, в периода от 18.01.2018 г. – 17.12.2021 г. ВиК услуги, ведно със законната сума върху тази сума за периода от 21.04.2022 г. до окончателното плащане, както и 103,54 лева – законна лихва върху главницата в периода от 18.02.2018 г. до 17.12.2021 г. – задължения по Заповед за изпълнение № 13677/17.05.2022 г. по частно гр. дело № 21471/2022 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се твърди, че ответникът е собственик на процесния водоснабден имот и в същия са били ползвани водоснабдителни и канализационни услуги. Поради това, същият бил обвързан от публикуваните в интернет общите условия на ищеца – доставчик на В и К услуги по силата на § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗРВиКУ и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. За потребените В и К услуги се дължало заплащане по регулирани цени, като ответникът не бил платил задълженията си, поради което се иска признаването им. Твърди се, че са издавани ежемесечни фактури, падежът по които е настъпил съгласно чл. 31 от общите условия на ищеца, но същите не били заплатени, а срещу издадената по искане на ищеца заповед за изпълнение било постъпило възражение от ответника. Поради това се иска установяване на дължимост на описаните в исковата молба суми.

Претендират се разноси.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника – Н. М. В., с който предявеният иск се оспорва по основание. Ответникът признава, че е собственик на имота, за който се претендира доставка на услуги, но че същият се ползва от друго лице с учредено вещно право на ползване. Поддържа, че не е доказана реална доставка на ВиК 1 услуги, както и тяхното количество. Затова иска да се отхвърли искът. Претендира разноси. Възразява срещу искането на ищеца за разноси за юрисконсулт, тъй като не било плащано възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено на 27.09.2023 г. ищецът не се явява и не се представлява. Ответникът Н. В. иска отхвърляне на предявените искове и претендира разноси.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

С доклада по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ответникът е собственик на процесния недвижим имот с адрес: С., ж.к. „С.“, бл. **, вх. *, ет. *, ап. **.

Съгласно представения по делото Нотариален акт за дарение на недвижим имот № ***** г. по описа на нотариус Р. Т., с район на действие – Районен съд – София, вписан в регистъра на Нотариалната камара под № ***** г. ответникът Н. М. В. е придобил по дарение процесния недвижим имот с адрес: *****, като дарителят Н. Г. М. си е запазил пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху процесния апартамент.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 11, ал. 7 ЗРВиКУ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Главният иск се уважава, ако съдът установи, че ответникът е титуляр на вещно право, което му позволява ползване на посочения в исковия имот и ищецът е доказал предоставяне на ВиК услуги – доказани количества доставена вода и преработена такава в канализацията, както и одобряване на общите си условия от КЕВР. Искът обаче би се отхвърлил, ако въпреки признатите факти ответникът установи, че друго лице има право да ползва имота му.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗРВиКУ „потребители“ на ВиК услуги са собствениците или ползватели на имоти в етажна собственост. Предвид изричното разграничение на хипотезата на учредено вещно право на ползване в законовата дефиниция и определянето на титуляра на същото като потребител на ВиК услуги, се налага извода, че тази законова уредба свързва качеството „потребител“ с правото на собственост или учредено вещно право на ползване, като от значение е реалното ползване на тези услуги. Възприетото в специалния закон разрешение съответства и на общата уредба

на задълженията на носителя на ограниченото вещно право по чл. 57 ЗС, възлагаща в негова тежест разносните, свързани с ползването на вещта. Ето защо, когато за един имот има и учредено вещно право на ползване, потребител на В и К услуги не е собственикът на имота, а титулярят на вещното право, който го упражнява.

В настоящия случай, от представения по делото Нотариален акт се установява, че ответникът е придобил собствеността по отношение на процесния имот по силата на договор за дарение, като със същия акт е учредено вещно право на ползване върху имота в полза на Н. Григоров Младенов. Следователно ответникът е лишен от правомощието да ползва имота, доколкото това вещно право е учредено в полза на трето лице, като за последния остава "голата собственост" върху недвижимия имот. Поради това, ответникът не е задължен да погасява разносните, свързани с ползването на вещта, поради което няма качеството потребител по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗРВиКУ.

Това обстоятелство не се опровергава от представената по делото справка от Служба по вписванията – гр. София (на лист 7 – 9 от делото), в която е удостоверено, че собственик на имота е ответникът, без да са налични отбелязвания за учредено право на ползване, доколкото от приложения по делото Нотариален акт се установява, че в полза на Н. Григоров Младенов е учредено пожизнено право на ползване. В случая липсата на изрично вписване за наличието на учредено вещно право на ползване не води до извод за погасяване на това вещно право, доколкото от така представената справка не може да се презумира, че вещното право на ползване е погасено по смисъла на чл. 59, ал. 1 или 3 ЗС, а за установяване на тези обстоятелства не са въведени твърдения от страна на ищеца, респективно не са представени доказателства, от които последното да се установява при условията на пълното и главно доказване по смисъла на чл. 154, ал. 1 ГПК.

Предвид изложеното, собственикът на процесния имот не носи отговорност за разносните, свързани с ползването на вещта, които се поемат от вещния ползвател, поради което предявените иски следва да бъдат отхвърлени.

Относно разносните:

При този изход на спора поначало право на разноси има ответникът, който обаче не е представил доказателства за реално направени такива и в представения на лист 27 по делото договор за правна защита и съдействие не е посочено, че уговореното адвокатско възнаграждение е платено.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Софийска вода“ АД по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 11, ал. 7 ЗРВиКУ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за установяване по отношение на **Н.**

М. В., с ЕГН: *********, и адрес: С., ж.к. „С.“, бл. *********, че дължи на **„Софийска вода“ АД**, ЕИК: 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, сумите **1046,84 лева** (хиляда четиридесет и шест лева и 84 ст.) – цена за доставени до имот на ответника с адрес: С., ж.к. „С.“, бл. ******, вх. *****, ет. *****, ап. ******, в периода от 18.01.2018 г. – 17.12.2021 г. ВиК услуги, ведно със законната сума върху тази сума за периода от 21.04.2022 г. до окончателното плащане, както и **103,54 лева** (сто и три лева и 54 ст.) – законна лихва върху главницата в периода от 18.02.2018 г. до 17.12.2021 г. – задължения по Заповед за изпълнение № 13677/17.05.2022 г. по частно гр. дело № 21471/2022 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на препис от страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____